

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 788. Hadriani Pap. Annus 17. Constant. Et Irenes Impp.
9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Lucam flugitem, quem incola loei Vildich nominant, Finolam, Valdehor, Beropol, Eldidua ad paludem, Emfocce, & Offrige d'hermannum em Bruflabo, Biberlach; iterum, mare, firmo, & inter angustias circumscriptum. Et huius donationis ac circumscripturae auctoritas, nostris futuris, temporibus, Dominis protegens, valeat in omnia manere, manu propria subscripsimus, & annis nostris impressi signari iussimus. Signum Domini Caroli Regis inuicem dedit.

Hildebrandus Archiepiscopus Coloniensis & sacri Palatii Capellanus recognouit. Data pridie Idus Iulij anno Domini Incarnationis septingentesimo octavo, Indictione duodecima. Anno autem Domini Caroli vicesimo primo. Actum in palatio Nemetensi feliciter. Aene. hacenus de fundatione Brementis Ecclesie diploma.

Porro qui res Saxonium sunt profecti, eundem Vuilshadum annos tantum duos sedisse, mensis tres & dies viginti sex tradunt: relatumque inter sanctos, diemque transiitibus, sexto Idus Nouembrii, quo obiit, Ecclesiastico ritu celebrari consuevit. Quod autem tradant ante Episcopatum ipsum vna cum sancto Ludgero Romanum peregrinatum esse, id minime ex Ludgeri vite Actis apparuit: siquidem aduentus eiusdem Ludgeri Romam consuegit ponitur sub Hadriani successore Leone Papa, cum iam non amplius S. Vuilshadus in humanis esset.

IESU CHRISTI Annus 789.

HADRIANI PAP. CONST. ET IRENE S. IMP. IO. ANNO 18. IMP. IO.

SECVTIVVS ANNO Redemptoris septingentesimo octogesimo nono. Indictione duodecima, quo Orientale Imperium domesticis dissensionibus & filij Imperatorum mirum in modum exagitatur, de qua ista Theophanes: Anno decimo Imperij trecentis d' abbas Iuonius imperatoris Imperatoris homines, qui in regem matrem aduersum suum & filium aduersum matrem, auimus, ut ipsa sola regnare deberet, ex Dei voluntate esse, aliter dicitur. Contidit vero aurbes filij alij insurrexerant, hanc decem esse, viginti annos hanc Imperator ad huc filij matris esse rutel: reg. regimine. Quomodo autem matris partes prauialuerint, accipit: Cuius, inquit, Imperator iam viginti esset annorum, factus rebellat, ut, idcirco, non videtur se nihil parit, acut gerere, et stabatur: intenuit & conuulso stantatu Patricium a matre prefatum Legatam omnia possidere, omnesq; ad illam accedere, & neminem se frequentate audere: consilio mi a cam famulardu perpaucos hunc nobis suis & Petro magistro suo & Theodoro Patricio & Damiano Patricio eque framat comprehendere eam, & in exilium in Sicilia destinare filij, ipse tenet Imperium sine matre sua, & paulo post.

Cam autem stantatu nuntiat fuit & profignata res, communit Augostian conit a filium. Que comprehensis omnes Imperatoris homines cecidit atque ipsos, vna cum Ioanne Protospathario & haino ipso, & exilio relegant in insulis partibus vsq; in Sicilia: Petrum vero magistrum de honestationibus subigunt, in domo sua sedere precepti, simular & Theodorum Patricium: Paro Damianum Patricium celum ac rousum in castru Apollonideu exdem fore designant, percontens, filium & tanquam multa lacrimis, egi ne procederet per dicit non paucos, cupit autem multum sacramentis submittere ita dicentem: Quia quousque tu vivis, non permittimus filij non tuum imperare. Et irabant omnes sic, nemine contradicere audente. hic statim erat rerum Imperij turbatus & turbulentes, quem & natura euidentiori expressit signo, dam (quod idem Theophanes ait) eodem anno sexto Idus February horribilis factus est terrae motus, ita vt non auderet posuon domi dormire, sed omnes in horti sub duo tabernaculo facta & temora degebant. Ast Imperatrix vna cum filio suo egressa est ad sanctum Mamantem, hac Theophanes.

Porro his diebus cum Augulia Prefectos & Inter alios Protopatarii, quem Theophanes Ioannem non mine di-

ctum tradit, inueneretur: quomodo confugens ille ad Ecclesiam, a Tarasio diu detentus sit, accipit ignatio, qui res eiusdem Tarasij prosequutus hac habet:

Aliquando quidam ex hi, qui gerebant magistratu, splendore & gloria & diuitijs infiqui, qui etiam vt eusem imperatorum gestaret, honore erat adeptus, pra magno pecunia pondere laeti pama cum graues & acerba de eo haberentur quousq; neg, et quidquam daretur lacrimis, sed afflictione & cruciata omni ex parte vt eger deturbatur in profundis deherationis: supra animi agrotissime. It non nollem obierit, ut inuenerit, eos latius, quorum castidus fuerat creditus, ad tempus diuinitu se conuulit r' agnum. Cuius autem fuisse: ita a Syria, veneranda iusticia reprobrebus corribus, ea tenebat eum magno timore & timore. Cum ergo eum cognouissent anagisse, metum idem subirent sapitiam, velociter pedibus uenerunt ad diuinitu templum, & cum agrotissime mensam diuinitu apprehendisse, circumstant adyti aubition, tempore eibi sumendi voo aperirent ingressus, non dantes locum vt posset vt reliqua necessitas, sed sperant fore, vt eum prederet necessitas, qua eum vel uolentem expelleret. Adhibebant itaque maiorem castidiam: prohibebant enim omnino ingressum ad aram, vt nemo eum sermone imperaret, aut ad eos qui erant extra, aliquid verbum ab eo transmitteret.

Cum hac ita venissent ad aures Pastora, Tarasij videlicet Episcopi Constantiopolitani, eum repleuerunt maxima animi agrotissime, vt qui videtur contempcionem diuinitu sacrauentorum mouere ad insignitorem dicitur Dei benignitas eum, sed videtur misericordiam Patris supplicatum tunc ei auxiliam, & admiram praesentiam. Ea enim tempore quo oportebat cibum sumere eum qui affligebatur, facta vestire inducens, proficiscebatur ad alytium, & per dexterau portam ingrediens, qua ad reuerendum vritum erant necessaria supplicata ab eo, aduoluit ex se asserens, & deinde abibat eum eliquens. Si quando autem venter eum nega-ri non potest, eum cogeret facere, qua sunt requisa natura: exitor usum descendens, & eum ad se ipsum educat & expulsiat, & eum postea manu capiens restituebat tribunal, idq; non senel & hu in diu faciebat, sed quousq; euocatus erat ad hoc ministerium ab eo qui grauit periclitabatur. Hanc insubabilem diuinitu idem diuinitu adiuuantes milites, & fieri non posse cogitantes, vt qui suppliceret, epereret, quandiu iusti manus eum rege-terat, & assistens. Clam quim per alium aditum sollicitam insulsa, vt quando ex facta alytium eum p'or traberet natura seruicentia eum insulsa lapidum aperent: quod etiam factum est. Nam cum cauitus voo, vt solebat, eum auerteret, & ad requisita natura eum duceret, h' qui secum latibant in insulsa, per aliam portam irrauoperet, eum r' apunt & ad Regiam per vim trahunt.

Postquam autem secleratum insulsum in abhimatione in eum admatam cognouit Pastor sanctissimus, ita & dolore arreptus, nulla vrens dilatione, ad Eleutherij aulam regiam (hic etiam inuic forid contige degere Imperatricem) accessit. Cuius veru Patru aduentum sensissent, & eum presentiam in ipso futuram celo plenam & insulsa acut glady suspicauerunt, eum fuerunt extra Regiam ne sermone quidem dignati. Ille videns suum aduentum nihil sibi profuisse: Ecclesiastica pama vinculis omnes communitate alligat, pronuntians indignos communionem Christi grauenturam, si vilo gram damno afferent eum, qui conserget a seplex ad Ecclesiam. Cum hac ergo tamquam ex Apostolica auctoritate libere dixisset, est reuersus. In anathematizum Loques adstricti, eum non possent effugere sacra retia pene Ecclesiastica, de reo quidem non amplius habere quousq; tormento, sed verbarum solu exanationibus, de quibus agebant pecunij trutinam excitantes, & amicum innocentem eum absoluunt. hac Ignatius de egregio facto Tarasij Patriarche vel q' offitium.

Sed illud praclaru accidit hoc eodem anno (vt idem qui supra Theophanes auctor est) quod Theophilus Praelectus Imperatoris classis, cum ante aciem pugnant aduersus Sarracenos, tentus esset, atque perductus ad ipsorum Principis Aaron: cum sollicitaretur ab eo Christianam Fidem negare, & fecit Mahumetana inhaerere, & ille scire omnino renuissit, & vi adhibita nequaquam aliquo modo flecti potuisset, subiectus gladio martyri coronu consecutus est, inq; Martyrii sanctoru albu reatus, vndecimo Kalendas Augusti natali die, memoria annuerfaria celebratur.

IOANNES PROTUS PATRIARCHA CONSTATINOPOLITANUS AD ECCLESIAM. RAPIVNT MILITES EXTRA MURUM AD EAM CONFUGERAT. TARASIVS EXCOMMUNICAT. VI. THEOPHILUS PRAELECTUS CLASSIS MARTYR.